

Breng ons samen; Opw.573; Groot is Uw trouw; Ex.19; Ik zal er zijn; Psalm 135:1,2,5 (NPB); Opw355; Opw.502

Wat een indrukwekkende ontmoeting!

1. We hebben allemaal wel eens een ontmoeting gehad met iemand die je nooit meer vergeet. Het had misschien te maken met de liefde of het was met een bekende Nederlander die je alleen maar kende van t.v. of uit de krant. Deze ontmoeting hier tussen de HERE en zijn volk is ook om nooit meer te vergeten! En toch vergaten ze (en wij) weer snel. Je moet elkaar eraan blijven herinneren wie en hoe de HERE, onze God is!
2. Drie maanden na de uittocht komt het volk weer in de woestijn (onderweg en afhankelijk). Bij de berg Sinai (Horeb) waar Mozes ook (Ex.3) de ontmoeting met de HERE had. In spiritueel opzicht is een berg opgaan bijzonder. Het gebeurt vaker in de Bijbel en ook Jezus spreekt op een berg zijn Bergrede uit. De HERE daalt neer op de berg voor deze bijzondere ontmoeting! Waar vind je zo'n religie en zo'n God?
3. De HERE begint met zeer intieme taal. Wat een liefdevolle zorg. Zoals een adelaar zijn jongen opvangt als ze uit het nest worden geduwd. Ga maar want Ik zal er zijn! Zie het manna, water uit de rots, overwinningen, wolk- en vuurkolom als bewijzen hiervan. Mozes komt er in zijn 'zwanenzang' (Deut.32) nog op terug! Daarna een ander intiem beeld. De hele wereld is van de HEER maar Israël is zijn kostbaarste bezit. Als volk van priesters. Niet als strijders maar om te eren en te bemiddelen tussen God en alle andere mensen. En wat is het daarbij belangrijk dat we Gods woorden en zijn wil serieus nemen! De HERE gaat spreken, let op! Ook in het N.T. (bij Petrus en in Openbaringen) komt het priesterschap weer terug. Als heilig volk: afgezonderd om Hem toe te behoren en van daaruit in Gods wereld te leven en Hem te vertegenwoordigen. Na deze intimiteit vraagt de HERE aandacht voor zijn grootheid en heiligheid. Dat is een prachtige, moeilijke combinatie! Heel de schepping staat te trillen. De ramshoorn kondigt meestal – ook hier – iets nieuws aan. Gods heiligheid vraagt om passende eerbied en passend gedrag.
4. De HERE vernieuwt hier het Verbond en nu niet met de aartsvaders maar met zijn volk. Een verbond is wederkerig. Het wordt niet opgedrongen maar voorgelegd. Het volk zegt vol overtuiging 'ja, graag!' En dit verbond is op basis van genade. Niet om wat zij kunnen of doen maar omdat de HERE liefheeft! Mozes is hier steeds bezig als middelaar. En pas na deze bevrijding en verbondssluiting komen de 10 woorden-ten-leven! 'Toen' .. sprak God deze woorden. In het nieuwe verbond – lezen we in Hebr.12 – gaat het er anders aan toe. Jezus Christus bemiddelt genadig maar het gaat nog steeds om een diep vertrouwen en grote eerbied. Vanuit deze relatie met God worden we 'het nest uit gegooid'. Ga maar want Ik draag je dag aan dag! Waar vind je zo'n God en zo'n religie?

Gesprekspunt, kindfragment, citaten, bijbelrooster

1. Lukt het om eerbiedig en vol vertrouwen met de Here God om te gaan? Deel de herinneringen die je hebt in je leven met de Here God. Houd de omgang levend!
2. ☺☺☺☺ voor de kinderen: Z . . k . . ns een pl . . tje op v . n de a . ela . r. G . ote vleugels, hè? D . . r k . n een j . ng m . . gedr . gen w . rden! Zo is de H . re G . d ook voor z . . n k . nd . ren. L . . r m . . r jong om H . m te vertr . . wen. G . . . . . s!
3. 'alsof God ons de dingen die boven zijn, makkelijker kan tonen als we wat dichterbij komen'
4. 'Natuurlijk, alle volkeren behoren Hem toe, maar Hij kiest Israël tot zijn eigendom. Zoiets als een soort goddelijke garde. Een koninkrijk van priesters. Israël kan God niet zien maar zal wel echt ervaren dat God zich aan hen verbindt. God regelt dat de hoogspanning van zijn heiligheid zich niet zal kunnen ontladen op zijn bepaald niet zondeloos volk. Vandaar hun heiliging, dat wil zeggen hun toewijding aan Jahwe, vss.10.14. En het cordon dat Hij om het volk gelegd wil zien, vs.12. Je kunt ook denken aan een afzetting rondom de berg, vs.23'
5. **Bijbelrooster:** zondag Deut.32 (8-14); maandag 1Pt.2:1-10+Op.1:6+Op.5:10; dinsdag Hebr.12:14-29; woensdag over natuurverschijnselen Op.4:5+8:1-5; donderdag Deut.7 (6-9); vrijdag over de bazuin/trompet die iets nieuws aankondigt: Lev.25 (9); Jozua 6 (20); 1Thess.4 (16); zaterdag Ps.24 (1.3). Liefhebbers: Mat.5-7 + Mat.17:1; Jes.61:6; over belofte karakter van verbond: Gal.3 (18)+Hebr.10 (10-18); over vuur: Ex.3:2 + Hand.2:3 + Gen.15:17; Ps.68 (20)

Breng ons samen; Opw.573; Groot is Uw trouw; Ex.19; Ik zal er zijn; Psalm 135:1,2,5 (NPB); Opw355; Opw.502

Blok 1. Ik zal het nooit meer vergeten.
Dat komt er soms vol overtuiging uit.
De manier waarop je lief je ten huwelijk vroeg.
De energie, de emotie, de aandacht, de liefde.
Om te koesteren en nooit meer te vergeten.....

Je ging op Koningsdag naar de stad waar onze koning op bezoek zou zijn en opeens zag je hem in het echt. En een enkeling krijgt het voor elkaar om een selfie te maken met onze koning erop. Dat vergeet je toch nooit meer.
Of middenin Amsterdam kwam je opeens Virgil van Dijk (plaatje helaas van Nigel de Jong) tegen. Je gelooft je ogen niet. Is het echt waar?

En hij maakte een vriendelijk praatje met je.
Dat vergeet je toch nooit meer.

Of moet het gaan om nog existentiëlere ontmoetingen?
Waarbij de adrenaline door je aderen giert. Je bijna flauwvalt?
Wat moet er gebeuren wil jij een gebeurtenis/ontmoeting nooit meer vergeten?
Waar moet jij aan denken als het gaat om een ontmoeting die je nooit meer zult vergeten?

In Exodus 19 lees je over een heel indrukwekkende ontmoeting tussen de HERE en zijn volk. Als we hier filmmateriaal van hadden zaten we op het puntje van onze stoel.
Of juist tegen de rugleuning aangedrukt vanwege de spanning en de emotie...
Onvoorstelbaar! Dat vergeet je toch nooit meer, zo'n ontmoeting?

En dat is zo bijzonder, bijna ongelooflijk.
Dat dit niet zo is. Je vergeet zo snel.
Of dat je het nog wel weet maar dat je het niet mee laat wegen in het leven van elke dag.
Is dat niet wat ons ook zo vaak kan overkomen?
Je weet heus wel van God. Je weet echt wel wat Jezus heeft gedaan.
Maar hoe houd je het vast? Hoe kan het blijven doorwerken in je leven?
Ik denk dat een van de manieren is om toch elke keer met elkaar samen te komen en jezelf te dwingen te zingen en te bidden en te luisteren.
Om jezelf en elkaar te dwingen stil te staan bij wie Hij is.
Jezelf te dwingen keer op keer verwonderd te raken....
Laat dat je verlangen zijn!
Om Hem te eren en omdat het ook voor jezelf de weg naar het echte, mooie leven is.
Het gaat om Hem en wat ontdek je dan steeds opnieuw dat het daarom ook om zijn kinderen, om ons gaat. Lees maar in Exodus!
We gaan kijken naar wat er toen gebeurde en trekken lijnen naar vandaag.

Blok 2. Drie maanden voor deze geschiedenis was het volk uit Egypte getrokken.
Wat een overmacht van de HERE werd daar getoond.
En wat een intense liefde voor zijn kinderen.
Eigenlijk ook al om nooit meer te vergeten. Die uittocht en die doortocht...
Maar lees verder in Exodus om deze gedachte kwijt te raken. Ze vergaten keer op keer.
En nu zijn ze hier, in de woestijn. Bij de berg.
Naar de belofte die de HERE had gedaan aan Mozes in Exodus 3:12: 'Ik zal bij je zijn. En dit zal voor jou het teken zijn dat Ik je gestuurd heb: als je het volk uit Egypte hebt weggeleid, zullen jullie Mij bij deze berg vereren'....

Dus is het volk weer in de woestijn. En zullen ze hier vereren.
Woestijn in de Bijbel staat ervoor dat je onderweg bent en dat je afhankelijk bent.
Daar zijn ze weer. Waarschijnlijk op dezelfde plaats als waar Mozes de struik zag branden en niet verteren. Die indrukwekkende ontmoeting met de HERE die zichzelf bekend maakte met die prachtige naam, nl. 'Ik zal er zijn'.
Om nooit meer te vergeten, of .... ?

En het gebeurt hier bij en op de berg. De berg op- en afgaan.
In de Bijbel komt het zeer regelmatig voor dat mensen de berg opgaan om God te ontmoeten. Alsof je daar dichterbij Hem bent.
Alsof je, vanuit je eigen nietigheid om je heen kijkend, iets voelt van de grootheid van God.
Elia klimt de berg op, Elisa klimt de berg op en ook de Here Jezus klimt regelmatig de berg op.

In de landen en cultuur om Israël heen gebeurde het geregeld dat een hoogte gemaakt werd om op te klimmen tot de godheid.
Zo mag je ook de torenbouw van Babel zien.
Maar hier is het bijzondere dat de HERE op een al bestaande berg Zelf naar beneden komt om zijn volk te ontmoeten.
Het is net als bij de ontmoeting met Mozes: Ik ben afgedaald omdat Ik wel gehoord en gezien heb dat mijn volk kermt en onderdrukt wordt. Ik ga er wat aan doen.
Wat hebben wij een prachtige God en een mooi geloof.
De HERE is de Eerste, Hij neemt initiatief.
En hoor en kijk maar eens wat er dan gebeurt en wat er gezegd wordt.
Om van onder de indruk te raken. Om nooit meer te vergeten....

Blok 3. En wat begint de HERE met een prachtig beeld van zichzelf.
Vol genade!
Het beeld van de adelaar die hoog in de rotsen en in de bergen zijn nest bouwt.
Zo'n majestueuze grote vogel.

Die, volgens zeggen, zijn jongen leert vliegen door ze over de rand van het nest te duwen. Die fladderen dan in het begin onwennig en het is dan ook heel vermoeiend.
De vader- of moedervogel gaat er onder vliegen zodat er een veilige landing gegarandeerd is en er even meegelift kan worden, om daarna het weer opnieuw zelf te moeten doen.

Mooi beeld, ook voor christenen.

Je wordt over de rand het nest uitgeduwd. Ga maar, Ik zal er zijn!
Het komt goed. Waag de stap maar.... Ik draag je.
En als je de hoofdstukken leest die voorafgaan aan Exodus 19, dan zul je het ontdekken.
Manna in de woestijn, water in de woestijn uit de rots, het verslaan van tegenstanders.
Bescherming overdag door de wolkkolom, teken van Gods indrukwekkende heerlijkheid en 's nachts de vuurkolom.
Ja, dan word je gedragen, als een adelaarsjong.
Je hoeft er niets voor te doen. Het zijn niet je eigen verdiensten.
Noem het maar genade.....
In de indrukwekkende afscheidsspeech van Mozes komt hij nog op dit beeld terug.
Het beeld heeft blijkbaar diepe indruk op hem gemaakt.
Daarover kun je lezen in Deuteronomium 32: 'Hij vond zijn volk in een dorre woestijn, in een niemandsland vol van gevaar. Hij omringde het met zorg en met liefde, koesterde het als zijn oogappel. Zoals een arend over zijn jongen waakt, en voortdurend erboven blijft zweven, zijn vleugels uitspreidt en zijn jongen daarop draagt, zo heeft de HEER zijn volk geleid. Hij alleen: geen andere god stond bij Hem'....

En na dat prachtige beeld van de adelaar/arend komt er nog een heel mooi beeld.
Over Israël, over Gods volk, over Gods kinderen, over jou en mij.
Alles is van God, de aarde is van de HERE en haar volheid, naar Psalm 24.
Alles is van Hem en binnen dat alles is er dat ene, heel bijzondere.
Zoals je in je vitrinekast vol van dat wat je verzamelt er toch vaak eentje de mooiste is.
Waar het mooiste verhaal aan vast zit of die gewoon het mooiste is.

Misschien heb je zelf ook een verzameling en weet je precies welke je meeneemt als je huis in brand vliegt..

Zo gaat de HERE voor zijn volk, uit al die andere volken.
De hele wereld is van Mij maar Ik heb het meeste met jullie, Israël.
En de HERE zegt nog meer over zijn lieveling.

Een volk van priesters....

Dus geen krachtpatsers en strijders. Dat hoeft niet met een God die je draagt en het voor je opneemt.

Nee, priesters.

Bemiddelaars. De priester die voorbede doet voor de rest.

De priester die er werk van maakt om God te eren.

De buffer tussen God en de rest van de mensen.

Deze benaming komt ook in het N.T. nog regelmatig terug.

Het bekendst is, denk ik, 1Pt.2,9: 'maar u bent een uitverkoren geslacht (zie je: Gods lieveling!), een koninkrijk van priesters, een heilige natie, een volk dat God zich verworven heeft om de grote daden te verkondigen van Hem die u uit de duisternis geroepen naar zijn wonderbaarlijke licht.

Ook in Openbaringen komt deze uitdrukking nog 2 x voor.

Dus Gods lieveling. Geniet ervan en je mag er ook iets mee doen.

Laat maar zien hoe gelukkig je bent, wat voor God je hebt!

Houd het niet voor jezelf.....

Om het met de volgende woorden uit te drukken, zoals te vinden zijn in vs.6. .

Een heilig volk. Afgezonderd. Toebehorend aan God. Middenin de wereld hoor je bij God.

En opnieuw om te genieten van genade en dat je gedragen wordt met het verlangen dit ook aan anderen te vertellen en te laten zien!

Zo'n God die zulke liefdevolle, intieme beelden en woorden noemt om zijn liefde te uiten.
Geluksvogels, die adelaarsjongen!

En wat is het dan belangrijk ook om goed op te letten en te luisteren naar deze God.

Naar wie Hij is en naar wat Hij wil!

Zo zal het zijn tussen jullie en Mij ALS JE MIJN WOORDEN TER HARTE NEEMT.

En wat gaan er nog hoofdstukken lang nog veel woorden komen.

Met die 10 woorden ten leven daarin heel centraal.

Dit geluk, deze liefde is er voor je als je Hem vertrouwt, je aan Hem toevertrouwt en alles op alles te zetten om Hem te leren kennen en Hem te gehoorzamen.

En, lukt dat een beetje? Hoe gaat het met je oren?

Het wordt ook echt alleen maar wat als je bij Hem wilt schuilen.

Want anders wordt het niet wat met je.

Kijk maar welke andere beelden van de HERE we hier aantreffen in deze woorden.

Na die tere intimiteit wordt God ook getoond in zijn grootheid en zijn heiligheid.

Groot, bijzonder, heilig, indrukwekkend, beangstigend zelfs..

Deze ontmoeting is zo ongelofelijk bijzonder. Eigenlijk zo onmogelijk.

Het volk maakt in deze geschiedenis ook regelmatig een terugtrekkende beweging. Help, dit durven we niet..

De heilige, grote God en het zondige volkje... dat de hele schepping in rep en roer is.

Rook, vuur, aardbevingen. Heftig, als je dat meemaakt.

En ook de voorwaarden die God noemt voor het kan komen tot de echte ontmoeting en de woorden van God. Totale concentratie.

Focus hebben op Hem. Niet bezig met andere dingen.
Zeker niet met dat wat je aandacht kan afleiden....
En dan die ramshoorn. Indrukwekkend geluid als de Sjofar wordt geblazen.
Die ramshoorn, soms vertaald met de bazuin.
Als je die hoort gebeurt er vaak iets bijzonders.
Het geluid klinkt hier luider en luider ...

Ook regelmatig iets nieuws, iets bevrijdends.
Het Jubeljaar in Israël werd altijd ingeluid met het indringende geluid van de sjofar.
Heerlijk geluid, bevrijding. Zo ook hier vlak voordat God zijn bevrijdende woorden laat klinken.
En denk zo eens na over de woorden van Paulus aan de gemeente te Thessalonica als hij de wederkomst van Christus aankondigt.
Bij het geluid van de bazuin komt Christus. Wat een bevrijding!
Mooi als je steeds meer verbanden kunt ontdekken in Gods plan en in zijn Woord.
Vanuit het OT mooie lijnen trekken, verdiepend en verbredend, naar het NT.

Laten we altijd aan de HERE blijven denken in termen van tere intimiteit en diepe liefde en tegelijkertijd ook eerbied voor Hem omdat Hij God is en zo anders dan wij!
Alleen dan doen we Hem recht en zal het ons goed gaan.....

Blok 4. Wat is er nu precies zo indrukwekkend aan deze geschiedenis hier?
Dat de HERE nu niet maar een verbond sluit met Abraham of met de aartsvaders met maar het hele volk.
Een soort vernieuwde verbondssluiting kom je hier tegen.
En dat is nogal wat.
Verbond. Een prachtig woord over de verbinding, de band tussen God en zijn volk.

En omdat een verbond iets levendigs is, iets van wederkerigheid, moet Mozes ook steeds op en neer pendelen de berg op om over en weer de woorden door te geven.
En in een verbond is het ook belangrijk om te reageren. Wat vind je van dit contact?
En het volk reageert massaal met 'ja, dat willen wij'.
Stel je eens voor als ik het hier vraag aan jullie: willen jullie gaan voor de Here God?
En jullie gaan massaal scanderen: ja, dat willen wij. Ja, dat willen wij....
Indrukwekkend zou dat zijn. Wil je het even zachtjes in jezelf doen?
En hoe ontspannend is het dat dit verbond niet is op basis van hoe goed we het doen!
Genade wordt je niet geschonken omdat je best en braaf en geweldig bent maar omdat God kiest. Gelukkig maar.... want Israël en wij: wat kunnen we tegenvallen.
Maar ons tegenvallen heeft niet het laatste woord!
En kijk nu eens naar het N.T....
Hier in Exodus 19 zie je die grote leider Mozes ontzettend zijn best doen.
Een kanjer van een middelaar. Hij wil zijn eigen leven wel geven als het volk maar gered wordt. Maar dat kan niet. Zo werkt het niet.
En dan legt de Hebreeënbrief ons uit we in het N.T. de HERE op een heel andere manier mogen benaderen.
Wat blijft is de intimiteit en de eerbied.
Maar we hoeven niet meer te trillen van de zenuwen.
We hoeven niet meer de schoenen van onze voeten te doen.
Zoals heel de Hebreeënbrief steeds maar blijft uitleggen dat we met Christus veel meer hebben dan alles in het OT, zo ook het meerdere van Christus als Middelaar tov Mozes.

Een genadig verbond. Omdat Hij stierf word je zo, als op adelaarsvleugels, uit genade in dat verbond binnengedragen. Als kind van gelovige ouders al van voor je geboorte!
En bij de doop wordt dat zichtbaar gemaakt.

Wie kan ons wat maken?

Wie kan ons scheiden van de liefde van God die is in Christus Jezus?

Niemand! Geen Farao en geen hedendaagse tiran.

Waar vind je zo'n God en zo'n religie. Een God die afdaalt omdat Hij ons wel heeft gezien en gehoord? Duizendmaal dank o Heer!

Als we zondag Avondmaal vieren dan hoeven onze schoenen niet uit.

Maar wat mooi als er bij ons wel diepe eerbied is, een groot vertrouwen en oprechte dankbaarheid! Wat heeft God daar recht op. Doe je mee?

Je kunt altijd weer bij Hem terug komen.

Je mag altijd weer overnieuw beginnen.

Zalig zijn zij die schuilen aan zijn hart!

Ga maar op weg, als priesters.

Je wordt het nest uitgegooid. Ga maar.. Je kunt het!

Leef het Evangelie. Eer God en laat aan andere mensen zien wie Hij voor je is.

Het komt goed want deze God draagt je dag aan dag.

Die God is ons heil want Hij is de Vader van onze Heiland.

Wat zo'n indrukwekkende ontmoeting lang geleden voor gevolgen heeft....

Omdat God trouw is gebleven aan zijn verbond.

Leef voor Hem, met al je verstand, met je kracht, en je emotie.

Leer steeds beter te luisteren naar Hem.

Leg al die andere stemmen het zwijgen op. Je wordt er veel te onrustig van.

En heb lief, Hem bovenal en ieder die je tegen komt als jezelf.

Dat is wat de HERE na Exodus 19 wil voorhouden.

Blijf aan Hem denken, blijf lezen, blijf geloven.

Alle eer aan Hem, amen!